

ע"פ 658/20 - מחאמיד עלי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 658/20

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות

המערער:

מחאמיד עלי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה
באשדוד מיום 21.1.2020 בתת"ע 11060-01-18
שניתנה על ידי כבוד השופטת הבכירה ר' שורץ

בשם המערער:

עו"ד מכלוף ג'ובראן

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה באשדוד (השופטת הבכירה ר' שורץ) מיום 21.1.2020 בתת"ע 11060-01-18, שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. נגד המערער הוגש בחודש ינואר 2018 כתב אישום לבית משפט השלום לתעבורה באשדודשייחס לו ביצוע עבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח תקפים. ביום 3.2.2019 הורשע המערער במיוחס לו לאחר שהודה בעובדות כתב האישום ודינו נגזרל-7 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר על תנאי ועונשים נוספים. המערער הגיש ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין לבית המשפט המחוזי בבאר שבע אשר הורה ביום 23.7.2019, בהסכמת הצדדים, על ביטול הכרעת הדין וגזר הדין ועל השבת ההליך לבית משפט השלום על מנת שידון בו מחדש.

2. ביום 28.10.2019, בפתח דיון הקראה בהליך המחודש, עתר המערער לפסילת המותב לנוכח היחשפות המותב לעברו הפלילי והתעבורתי (להלן: בקשת הפסלות הראשונה) והעלה שתי טענות מקדמיות נוספות: טענת סיכון כפול וטענה לפיה יש לבטל את כתב האישום שהוגש נגד המערער מטעמים של הגנה מן הצדק. על רקע זה, קבע בית המשפט כי יכריע בבקשת הפסלות ולאחר מכן תינתן למערער, לבקשתו, אפשרות להשלים טיעונים בכתב בכל הנוגע לטענת ההגנה מן הצדק. כמו כן, בית המשפט קבע את התיק לדיון ביום 6.1.2020 והורה כי "הנאשם [המערער] חייב להתייצב גם אם הוא מיוצג, ולא יתקיים הדיון בהיעדרו ו/או יוצא צו הבאה". בחלוף כחודש דחה בית המשפט את בקשת הפסלות הראשונה, וזו הפכה לחלוטה לאחר שהמערער לא השיג עליה.

3. ביום 6.1.2020, כשעתיים לפני מועד שנקבע לדיון, הגיש בא כוח המערער בקשה לדחייתו מטעמים רפואיים אך חרף העובדה שלא ניתנה החלטה בבקשה לא התייצב לדיון ואף המערער עצמו לא התייצב. בעקבות כך קבע המותב במעמד הדיון כי "העמדת בית המשפט בפני עובדה מוגמרת על ידי אי התייצבות מהווה התנהגות שאינה הולמת ופוגעת בהתנהלות יעילה של בית המשפט בקידומו של ההליך". עוד קבע בית המשפט כי "בנסיבות העניין, רואה בהתנהלותו של ב"כ הנאשם [המערער] ויתור על השלמת טיעון בכתב לטענה של הגנה מן הצדק" ואפשר למשיבה להגיש את תגובתה לטענות המקדמיות שהעלה המערער. בחלוף כשבוע דחה בית המשפט את הטענות המקדמיות בהחלטה מנומקת שנשלחה לצדדים וקבע כי דיון המשך שנקבע מבעוד מועד ליום 2.2.2020 יוקדש לשמיעת הראיות בתיק. כמו כן, הבהיר בית המשפט בהחלטה מיום 16.1.2020 כי ההחלטה לקבוע את התיק להוכחות התקבלה על יסוד הודעת המערער בדיון ההקראה לפיה בכוונתו להגיש "כפירה מפורטת לתיק". עם זאת, אפשר המותב למערער להגיש את פרטי הכפירה בתוך שבוע ימים.

4. על רקע זה הגיש המערער בקשה נוספת לפסילת המותב בה טען כי החלטתו של בית המשפט לקיים דיון בהליך בהעדר המערער ובא כוחו, חרף העובדה שהגישו בקשה לדחיית מועד הדיון, מעידה שהמותב "ננעל בדעתו" וגמר בדעתו להכריע נגד המערער. זאת, כך נטען, בפרט בשים לב לאופי האישום התלוי ועומד נגד המערער, המחייב לשיטתו דיון בנוכחותו. עוד טען המערער שקביעת התיק להוכחות טרם קבלת תשובת המערער לכתב האישום מלמדת אף היא כי "בית המשפט כבר גזר את דינו".

5. בית המשפט דחה, כאמור, את בקשת הפסלות בקובעו כי היא נסובה בעיקרה על החלטות דיוניות אשר אין בהן כדי להקים עילה לפסלות שופט. לגופו של עניין, ציין בית המשפט כי סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע סדרי דין מיוחדים בעבירות תעבורה ומאפשר "לקיים דיון בהעדר בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ו/או בעבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה ו/או בעבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח". הוטעם, כי ההחלטה לקיים את הדיון שנקבע ליום 6.1.2020 התקבלה בשל אי התייצבות המערער ובא כוחו ללא טעם מוצדק וכי מכל מקום עריכת הדיון בהעדרם לא גרמה עיוות דין למערער.

6. מכאן הערעור דן בו שב המערער על טענותיו בבית המשפט קמא ומלין על כך שבית המשפט "קבע בשולי החלטתו כי החלטות דיוניות אינן [מקימות] עילת פסלות וצדק בכך אולם [...] לא התייחס לטענות העיקריות שעלו בבקשה אשר לפיהן בית המשפט קמא כבר גיבש עמדה, וננעל בדעתו".

7. עיינתי בערעור על נספחיו ובאתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. המערער מנסה אמנם להציג את בקשת הפסלות ככזו המבוססת על דעה קדומה שמחזיק המותב נגדו. עם זאת, הלכה למעשה טענותיו בבקשה כמו גם

בערעור דנן מבוססות רובן ככולן על חוסר שביעות רצונו מהחלטת המותב שלא להיעתר לבקשת בא כוחו לדחיית מועד הדיון ומכך שהמותב בחר לקיים את הדיון ביום 6.1.2020 בהיעדרו. החלטות אלו הן החלטות דיוניות מובהקות ובצדק קבע המותב כי אין בהן להקים עילת פסלות (ע"פ 3063/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (23.5.2019)). החלטותיו של בית המשפט אינן מבססות חשש ממשי למשוא פנים כלפי המערער, אף לא בקירוב.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ג בשבט התש"ף (18.2.2020).

ה נ ש י א ה
